

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav pienācīgi analizējusi prasītājas tiesiskās, faktiskās un ekonomiskās situācijas kontekstu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija kļūdaini secināja, ka prasītāja un *Servier* ir esoši vai potenciāli konkurenti atbilstoši LESD 101. pantam.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas kļūdainais secinājums, ka patentu mierizlīgums, kas noslēgts starp prasītāju un *Servier*, ierobežoja konkurenci mērķa dēļ atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam, ir balstīts uz kļūdainu faktu un juridisko analīzi, kā arī uz iedibināto principu par ierobežojumiem mērķa dēļ kļūdainu piemērošanu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību, nekonsekventi pārbaudot Pēctecības un licences līgumu, un ir kļūdījusies, secinot, ka Pēctecības un licences līgums atbilst konkurences ierobežojumam mērķa dēļ atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija kļūdījās, secinot, ka starp prasītāju un *Servier* noslēgtais līgums ierobežoja konkurenci seku dēļ atbilstoši LESD 101. panta 1. punktam.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav rūpīgi izvērtējusi prasītājas norādītos argumentus attiecībā uz LESD 101. panta 3. punktu.

Prasība, kas celta 2014. gada 18. septembrī – EEB/Komisija

(Lieta T-685/14)

(2014/C 431/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *European Environmental Bureau (EEB)* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – S. Podskalská, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 11. jūlija Lēmumu *Ares* (2014) 2317513, ar kuru tika atzīts par nepieņemamu prasītāja lūgums iekšēji pārskatīt Komisijas 2014. gada 31. marta Lēmumu 2014/2002, galīgā redakcija, par Bulgārijas Republikas paziņojumu par valsts pārejas plānu, kas minēts 32. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvā 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām;
- atcelt Komisijas 2014. gada 31. marta Lēmumu C 2014/2002, galīgā redakcija, par Bulgārijas Republikas paziņojumu par valsts pārejas plānu, kas minēts 32. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvā 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas 2014. gada 11. jūlija Lēmumu *Ares* (2014) 2317513 tiek pārkāpts LESD 17. pants, Regulas (EK) Nr. 1367/2006 2. panta 1. punkta g) apakšpunkts un 10. pants, Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Orhūsas konvencija), skatot to kopā ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Orhūsas konvenciju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas 2014. gada 31. marta Lēmumu C 2014/2002, galīgā redakcija, tiek pārkāpts LESD 17. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 10. februāra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām, Komisijas 2012. gada 10. februāra Īstenošanas lēmums 2012/115/ES, ar ko paredz noteikumus attiecībā uz valsts pārejas plāniem, kas minēti Direktīvā 2010/75/ES, Orhūsas konvencija, skatot to kopā ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Orhūsas konvenciju, Direktīva 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīva 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2014. gada 2. jūlija spriedumu lietā F-63/13 *Psarras/ENISA* 2014. gada 12. septembrī iesniedza Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA)

(Lieta T-689/14 P)

(2014/C 431/59)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA) (pārstāvji – P. *Empadinhas* un C. *Meidanis*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: *Aristidis Psarras* (Hērakliona, Grieķija)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Civildienesta tiesas 2014. gada 2. jūlija spriedumu lietā F-63/13;
- pilnībā noraidīt prasījumus, ko izvirzījis prasītājs pirmajā instancē lietā F-63/13;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus gan Civildienesta tiesā, gan Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir sagrozīti faktiskie apstākļi, ciktāl runa ir par 2012. gada 4. maija notikumiem un laika posmu pēc tam, kā arī ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl runa ir par Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (turpmāk tekstā – “PDNK”) 47. pantu, kas aplūkoti kopā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 59. pantu.